

Μνημείο συμφιλίωσης αδικοχαμένων Βαμβακιτών

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ • ΕΤΟΣ 50 • ΦΥΛΛΟ 26 • ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1992 • ΨΑΡΡΩΝ 10 ΚΗΦΗΣΙΑ 145 61

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Ο ΒΑΡΥΣ ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Χρόνια είχαμε να θυμηθούμε τόσο βαρύ χειμώνα. Ο Δεκέμβρης κουκούλωσε δύο φορές με χιόνια τα βουνά μαζί με τα χωριά τους.

Ο Γενάρης μπήκε χιονισμένος, έφερε και μερικές βροχούλες. Ανθίσαν οι αμυγδαλιές, στολίστηκαν σα νυφούλες και ξαφνικά στις 30 Ιανουαρίου, νέα χιόνια, νέο κύμα κακοκαιρίας. Οι Αλκυονίδες ήμερες δεν πρόβαλαν. Άραγε γέννησε η Αλκυόνη, τα αυτά της; Θα βρήκε καθαρό σημείο μετά την αλόγηση ρύπανση από χημικά και πλαστικά που ο σύγχρονος άνθρωπος δώρισε στη φύση, στη μάνα, γη στη θάλασσα και στην ατμόσφαιρα;

Στις 21 Φλεβάρη ήρθαν νέες χιονοπτώσεις. Ξανασκεπάστηκαν χωριά και πόλεις με τα άσπρα παπλώματα. Τα τζικιά και οι στόφες καίνε μέρα - νύχτα. Ας είναι και πάλι ευλογημένο το όνομα του μεγάλου ευεργέτη Αθανασίου Μπαλά που ακούμε και για τα καυσόξυλα των Αραχοβιτών φρόντισε, φυτεύοντας το δάσος με τις βελανιδές, απ' όπου έχουν όλοι οι μόνιμοι κάτοικοι δικαίωμα, κάθε Σεπτέμβρη να κόβουν τα ξύλα τους για το χειμώνα.

Ο Κουτσοφλέβαρος βγήκε παγωμένος και ο Μάρτης μάλλον θα αποδειχθεί «γδάρτης και παλουκοκαύτης».

Παρ' όλη όμως την κακοκαιρία και τα χιόνια, το νερό εξακολουθεί να αποτελεί πρόβλημα και η στάθμη του υπολογίζεται ακόμη πολύ χαμηλή για να μιλήσουμε για επάρκεια κατά το καλοκαίρι.

Μας απειλεί η λειψυδρία, μας απειλεί το νέφος, μας απειλούν οι πυρκαγιές, μας απειλούν και μας εχθρεύονται όλοι οι γειτονές μας Αλβανοί, Γιουγκοσλάβοι, Βούλγαροι, Τούρκοι. Ακούς τις ειδήσεις και αναστατώνεσαι. Θεέ μου, φύλαξέ μας από τους φύλους μας γιατί από τους εχθρούς μας ξέρουμε να φυλαγόμαστε.

Η φύση είναι ο προαιώνιος φίλος τους αιθρώπου, που του επέτρεψε να προσαρμόζεται σιγά σιγά και να την εκμεταλλεύεται. Όταν όμως η εκμετάλλευση γίνεται άγρια τότε και η φύση επαναστατεί και εκδικεύται. Ας ευχηθούμε ότι όλα θα πάνε καλά. Ότι θα βρέξει ο Μάρτης δύο νερά κι ο Απρίλιος άλλο ένα, ότι θα σεβαστούμε οικολογικά τη φύση μας, ότι τα διεθνή θέματα θα βρούνε σωστή λύση και ότι θα έρθει το Πάσχα με ανάσα ειρήνης και πινόη αγάπης για όλους τους ανθρώπους.

Αννίτα Γκλέκα-Πρεκεζέ

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

«Τα έμορφα τραγούδια μας είναι η αναπούρη της φύλης μας. Όσο αποδενώνεται η καρδιά μας απ' αυτά, τόσο περισσότερο φανερώνουμε πως ξεμακρινόμαστε από τις ρίζες μας και κρυώνει μέσα μας το ζεστό και καθαρό αίμα που πήραμε από τους πατεράδες μας...»

Φώτης Κόντογλου

Τον Ιούνιο του 1991, προσκαλεσμένη από το Δ' Δημοτικό σχολείο Τοσιτσέιον Αρασακέιου Εκάλης, παρακολούθησα μια θαυμάσια σχολική γιορτή, αφιερωμένη στο Δημοτικό Τραγούδι.

Ήταν μας από τις γιορτές που τα Αρασάκεια Σχολεία έχουν τα μέσα και την ευχέρεια να διοργανώνουν και στις οποίες τα παιδιά, μαθήτες και μαθήτριες έχουν την τύχη να συμμετέχουν.

Η σχολική χορωδία με τη συνοδεία της ορχήστρας απέδωσαν με ζωντανία και ευαισθησία αντιπροσωπευτικά δημοτικά τραγούδια: νανούρισματα, της αγάπης, του γάμου, της ξενιτιάς, λιανοράγυσδα, περιγελαστικά, νησώτικα, κλέφτικα κ.α. ενώ οι χορευτικές ομάδες χόρεψαν τους λεβέντικους ελληνικούς χορούς.

Η δασκάλα Γιούλη Μπρούμα πρόσφερε την ωραία ομιλία της «τα έμορφα τραγούδια μας, η αναπούρη της φύλης μας» για δημοσίευση στην εφημερίδα «ΚΑΡΥΕΣ» και την ευχαριστούμε.

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Από τη Γιούλη Μπρούμα - Εκπαιδευτικό.

Κάθε λαός και κάθε Έθνος έχει τον δικό του ανώνυμο, ζεστό και καθολικό τρόπο να τραφαδούει στους απογόνους του την πολύχρωμη κορδέλλα των εθίμων, των παραδόσεων και των γεγονότων. Γιο τραγούδι, το λαϊκό, το δημοτικό, το ανύνυμο, το πλατανό, το ανοιχτόκαρδο και πονεμένο μαζί τραγούδι, που ξετυλίγει σε χιλιάδες πολύφωνους και ποικίλους τόνους αυτή την απέλειτη κορδέλλα της μνήμης, αποτελεί την πιο αδιάψευστη εξιστόρη-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΣΕΛ. 2

Ο ΠΑΠΑΣ ΜΑΣ

Κάθε Κυριακή ή γιορτή που μπαίνω στην εκκλησία, μόλις αντρύουν την εικόνα της Αγίας Νικόλα στην Παναγιά, δεν μπορώ παρά να θυμηθώ τον πατέρα μας κι ας έχουν περάσει τόσα χρόνια.

Είναι μια εικόνα που μ' ακολούθησε στα πέρατα της γης, ίσως, γιατί είναι συνδεδεμένη με τόσες ευχάριστες και τόσες δυσάρεστες αναμνήσεις: γιορτές, γάμους, χαρές, πόλεμο, θάνατο, φρίκη.

Ψηλός, επιβλητικός, καλωσανάτος ο παπάς μας τα μακριά γκρίζα γένεια του, ίδιος ο Αγίος Νικόλας, ήταν η σωτηρία εκπούλων του παιούλικρου που σου προκαλούσε δέσος και σεβαμό προς τα θεά, χωρίς όμως να ξεχωρίζει και ν' απομακρύνεται από τ' ανθρώπινα.

Βαμβακίτης στην καταγωγή, ο Παπα-Χούπης γεννημένος όμως και μεγαλώμενός στη Ρωσία, συνεδύασε απόλυτα τους δύο κόσμους. Του απλούκου και φιλόδενου Έλληνα χωρικού και του επιβλητικού Ρώσου Πάτριορχη που πέρασε πολλά στη ζωή του και που τα μάτια του είδαν ακόμη περισσότερα.

Γεωργίς και ειρέας μάζι, εκτελύσε και το δύο του καθήκοντα εξίσου καλά με τον ίδιο ενθουσιασμό και την ίδια αγάπη.

Λίγο πιο κάτω από το σπίτι μας στην επάνω πλατεά, ήταν ο κήπος του. Μα τί κήπος ήταν αυτός! Οι λογής φρουτόδεντρο υπήρχε στην περιοχή στο εικόνα της Ζωής που έβγαινε στην Ωραία Πύλη με την παιδική μου αδερφή την κοτίαζα να ιδιώ ν αν ήταν ο Αγίος Νικόλας. Τόσο πολύ του έμοιαζε.

Οι μέρες πάντως που έχουν μείνει στην μνήμη μου ζωηρές αδέχαστες, είναι οι μέρες της Μεγάλης Ερδομάρας. Τί κατόντε, τί μισταγωγία. Στο φως

ντροφία με την αγαπημένη του κυραπαπαδίδη, ν' αγυπίζεται με τη γη. Ανασκόπωμα τα ράσα του, γύρισε τα φαρδιά μανίκια επάνω και εργάζοταν με αγάπη κι αφοσίωση το χώμα.

Κάπου - κάπου το απόγευμα όταν έπεφτε ο λίθας και δρόσιζε τον βαθύτερο τομέα της αγάπης του.

Τη Μεγάλη Παρασκευή ανέβαινε στην εκκλησία πρώιμη να επιτέλεσε τη κορδέλλα των εθίμων, των παραδόσεων και των γεγονότων. Γιο τραγούδι, το λαϊκό, το δημοτικό, το ανύνυμο, το πλατανό, το ανοιχτόκαρδο και πονεμένο μαζί τραγούδι, που ξετυλίγει σε χιλιάδες πολύφωνους και ποικίλους τόνους από την αυγή τους μαγκαλιάς και αποτελεί την πιο αδιάψευστη εξιστόρηση της φύλης μας.

Στην ακολούθια ημέρα του Επιταφίου ένωνε κανείς αβάστατο το πόνο του θρίνου και ξαναζύνει από το παπά μας την εικόνα της Αγίας Νικόλα στην Παναγιά.

Η λειτουργία του ήταν μοναδική. Σοβαρός, μεγαλόπρεπος και ανατριχιαστικός.

Την επόμενη ημέρα η ορχήστρα της εκκλησίας της Αγίας Νικόλα στην Παναγιά, έβγαινε στην περιοχή στον Πάταρη Πύλη με την παιδική μου αδερφή την κοτίαζα να ιδιώ ν αν ήταν ο Αγίος Νικόλας. Τόσο πολύ του έμοιαζε.

Οι μέρες πάντως που έχουν μείνει στην μνήμη μου ζωηρές αδέχαστες, είναι οι μέρες της Μεγάλης Ερδομάρας. Τί κατόντε, τί μισταγωγία. Στο φως

κλησία έλαμψε από καθαριότητα και μοσχοβούλιο από τη λιβάδι και τα λουλούδια. Έλαμπαν τα μανούλια, έλαμπαν τα καντλήλια, έλαμπε κι ο παπάς μας.

Έχειλιξε από χαρά βλέποντας την εκκλησία γειάστη κόδρο μεντεβάνει τη μελωδική φωνή του φωνή ψηλά πάνω στο γυναικώντι της ψάλτες αγωνίζονταν να τον εξεπέρασαν και τα καντλάκια λαμποκούσαν και φώτιζαν τα χαρούμενα πρόσωπα των πιστών. Τα παιδιά εν τω μετοξύ χαλαρώναν τον κόδρο στο προσώπι της εκκλησίας με την πρατρούνες και διάκοπα πάσχαζαν οι επίτροποι της εκκλησίας να τα σταμάτησουν.

«Χριστός Ανέστη» βροντοφωνούσε στο παπά μας. «Αληθίς Ανέστη» απαντούσε την εκκλησία με πιστή και ειλικρίνεια. Κι ο πόλεμος στην αυλή δυνάμωνε και ακούγούσαν στα διπλανά χωριά κι στα Τσαροβούνια.

Στο τέλος της λειτουργίας ο παπάς δίνοντας το αντιδώρο χαρε

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η Αγγελική Βουλουμάνου και ο Μίμης Κωστιάνης απόχτησαν κοριτσάκι, στην Αθήνα, στις 2.1.1992 — Η Χριστίνα και ο Θανάσης Αδράμης απόχτησαν κοριτσάκι στο Toronto.
- Η Τρισσόλια, κόρη του Πάνου Κοψιάτη και ο άνδρας της απόχτησαν κοριτσάκι και το ονόμασαν Γαρασκευή, στο Charleston.
- Η Άννα Βελώνη και ο Ιωάννης Σωτ. Μαχαίρας απόχτησαν κοριτσάκι στις 2.3.92, στην Αράχοβα.
- Η Μαρία και ο Κώστας Βαρλόκωστας απόχτησαν αγοράκι στο Toronto, στις 5.7.91.
- Η Carol και ο Ιωάννης Χ. Θεοδωρακάκης απόχτησαν αγοράκι και το ονόμασαν Χαράλαμπο (Χάρη), στο Toronto.
- Η Ελένη και ο Σπύρος Κονιδισιώτης, γιος της Αθηνάς Γκλέκα, απόχτησαν το δεύτερο αγοράκι τους και το ονόμασαν Αλέξανδρο, στο Greenville S.C.
- Ο αδελφός του Γιώργος και η Τάμη απόχτησαν το πρώτο τους παιδάκι και το ονόμασαν Γάινη—Γιώργο.
- Η Λένα και ο Παναγιώτης Δ. Καραχάλιος απόχτησαν το δεύτερο κοριτσάκι τους στην Αθήνα.

Να ζήσουν τα νεογέννητα!!

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

- Στο Τσούνι αρραβωνιάστηκαν οι εκλεκτοί νέοι: **Χρυσούλα Ιωάν.** Σουρλή (τραπεζικός) με το **Γιώργο Δημ.** Γρηγόρη χημικό.
- Στην Αθήνα αρραβωνιάστηκαν η **Αργυρώ Τρουποσκιάδη**, κόρη του αδέξιου γιατρού Ανάργυρου Τρουποσκιάδη, υπάλληλος ΟΤΕ και ο **Βαγγέλης Φρόνιμος** επιχειρηματίας.
- Στις 31.8.91 αρραβωνιάστηκε στο Toronto ο **Κοσμάς Θεοδώρου Λαζαρίδης** με την **'Ολγα Πατακίδη**.
- Στο Toronto αρραβωνιάστηκε επίσης, η **Μόσχα Κουντούρη**, κότη της Πίτσας Μπουλουγουρά, με τον Ιταλό **Pat Polario**.

Συγχαρητήρια και Καλά Στέφανα!!

ΓΑΜΟΙ

- Ο Παναγιώτης Σ. Ζαχαρόπουλος και η **Ρούλα Θεοδώρου Πίτσιου** (γ. Πρεκεζέ) παντρεύτηκαν στην Σπάρτη στις 22.2.92.
- Ο Βασίλης Ιω. **Γουδές**, Οικονομολόγος και η **Αλεξάνδρα Ράλλη** παντρεύτηκαν στον Αγιο Δημήτριο Φαλήρου, στις 26.1.92.

Ευχόμαστε ζωή ευτυχισμένη

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Στις 9.12.91, στη μακρινή Αυστραλία, πλήρης ημερών (97 ετών) πέθανε ο **Απόστολος Ντάρμος** και τα παιδιά του πραγματοποιώντας την επιθυμία του τον έφεραν για ενταφιασμό στην αγαπημένη του Αράχοβα. Τον συνόδεψαν τα παιδάκια του Γιώργος και Αντώνης, η νύφη του Ματίνα και η εγγονή του Παναγιώτα.
- Την 1.2.92 πέθανε στο Toronto, σε ηλικία 76 ετών η **Σοφία σύζ.** Παναγιώτη **Ηλία Διαμαντούρου**. Κηδεύτηκε μακριά από την πατρίδα αλλά κοντά στην αγαπημένη της οικογένεια.
- Στις 3.3.92 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αράχοβα ο **Σαράντος Καπερώνης** 84 ετών. Από την Αμερική ήλθε ο αγαπημένος μοναχογός του Νίκος, και συνόδεψε τον πατέρα του στην τελευταία του κατοικία.
- Στις 17.2.92 πέθανε στη Σπάρτη και κηδεύτηκε στην Αράχοβα η **Δημητρόλα Κ. Κολορού** γένος Λεβεντάκη (Χάντζαλου) σε ηλικία 65 ετών, αφήνοντας σε βαθιά θλίψη την οικογένειά της, συγγενείς, φίλους και συγχωριανούς.
- Παραμονή Πρωτοχρονιάς 31.12.91 πέθανε και κηδεύτηκε στον Κλαδά ο **Βασίλης Κοντογιάννης** 84 ετών. Σύσσωμο το χωριό και πολλοί κάτοικοι των γύρω χωριών, παρ'όλη την κακοκαιρία, συνόδεψαν τον καλόκαροδό μπαρμπά—Βασίλη στην τελευταία του κατοικία.
- Στις 2.3.92 πέθανε στη Σπάρτη σε ηλικία 88 ετών ο εξαίρετος άνθρωπος και σεμνός και άξιος ιερέας **Αναστάσιος Αναστασίου**. Με μεγάλη θλίψη τον αποχωρίστηκαν τα 5 παιδιά του, που για αυτά υπήρξε μάνα και πατέρας. Από την Αφρική, όπου ζουν με τις οικογένειές τους, ήλθαν ο Λάζαρος και ο Γιάννης και από την Αθήνα ο Άλεξ και μαζί με την Ευαγγελία και την Αργυρώ και πλήθος ιερέων και κόσμου αποχαιρέτισαν τον αγαπημένο πατέρα τους, ο οποίος «μετέστη» εκεί όπου δεν υπάρχει πόνος, ούτε θλίψη ούτε στεναγμός.
- Στις 26.9.91 πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στην Βαμβακού ο **Γεώργιος Π. Ζορμπάς**, σε ηλικία 88 ετών.
- Στις 27.9.91 πέθανε και κηδεύτηκε στη Βαμβακού η **Κοντομάση Γεωργία** Δημητρίου. Από Αυστραλία ήλθαν τα παιδιά της Γιώργος και Κυριάκος και από το Chicago η κόρη της Βασιλική.
- Στη μακρινή Νότια Αφρική και αρκετά νέος πέθανε ο **Κων/νος Ν. Καμάρης**, 56 ετών.
- Στην Καλλιθέα πέθανε ο **Γιώργος Ζαχαρόπουλος**. Συλλυπητήρια σε όλους τους οικείους

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΜΕΛΒΟΥΡΝΗΣ

- Από τη Λέλα Κόρδαρη γ. Ντάρμου

- Την 1.12.91 παντρεύτηκαν η **Μαρία Ιω. Καπονικολού** και ο **Θανάσης Π. Ροζανίτης**.
- Στις 7.1.92 ο **Γιάννης** και η **Άντζελα Κακριδά** βάφτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Σοφία. Νονά ήταν η Δήμητρα Λαγκαδινού. Για τη βάφτιση ήρθε από την Ελλάδα η μητέρα του Γιάννη, Παρασκευή Κακριδά.
- Ο **Jeff** και η **Αγλαΐτσα Grace** απόχτησαν το πρώτο τους παιδάκι και το ονόμασαν Αλέξανδρο.
- Επιέστρεψαν από Γαλλία και Ελλάδα το ζεύγος **Γεωργίου Γαλάτα**.

ΣΠΟΥΔΑΖΟΥΝ

- Η **Τάνια Τάκη Ντάρμου** πέτυχε και φοιτά στο Πανεπιστήμιο LATROBE, Science.
- Η **Σοφόυλα Κυριακοπούλου**, κόρη της Δημητρούλας Σταυροπούλου από τη Μεγάλη Βρύση, πέτυχε και φοιτά στο Πανεπιστήμιο της Μελβούρνης, Science.
- Ο **Λεωνίδας Δημ. Βλαχάκης** από τον Κλαδά είναι φοιτητής ιατρικής στο Πανεπιστήμιο της Μελβούρνης και παρακολούθησε το «χειμερινό πρόγραμμα γλώσσας» που ίσως ενδιαφέρει και άλλους ομογενείς και δημοσιεύσουμε την εγκύλιο.

Συγχαρητήρια!

— Η **Άντζελα Νικ. Γουδές** πήρε δίπλωμα Οικονομολόγου από το Πανεπιστήμιο Σύδνευ και συνεχίζει για master's.

— Η **Μαρία Βελέδηκη** του Δημητρίου, με εξαιρετική επιτυχία στις Πανελλαδικές εξετάσεις, πέτυχε και φοιτά στο Τμήμα, Γαλλική Φιλολογίας Πανεπ. Αθηνών.

— Η **Πηνελόπη Θ. Γιαννακόπουλου**, κόρη της Ντίνας Νικολακοπούλου από τον Κλαδά, πήρε δίπλωμα από τη Σχολή Διακοσμητικών Τεχνών Βακαλό και εργάζεται ως διακοσμητρία εσωτερικών χώρων και βιτρινών.

— Ο αδελφός της **Νίκος Θ. Γιαννακόπουλος** τελείωσε την Οικονομική Σχολή ΤΕΙ και εργάζεται στην Τράπεζα Εργασίας.

— Η **Δέσποινα Λιανού** του Παν. από τη Βαμβακού πέτυχε στις Πανελλαδικές εξετάσεις και φοιτά στη σχολή Τοπογράφων του Πολυτεχνείου.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΟΜΟΓΕΝΩΝ

— Για δεύτερη φορά σε διάστημα 40 ημερών ήρθαν από την Αμερική για να παραστούν στην κηδεία του αγαπημένου τους πατέρα και θείου Ανδρέα Ντούβλη ο **Παρασκευάς Α. Ντούβλης**, ο Γιάννης Ν. **Χριστόπουλος** και η **Ντίνα Ν. Χριστόπουλο**.

— Για την κηδεία της μητέρας της ήλθε από το Boston η **Μαρία σύζ.** **Βασίλη Κ. Παπαδημήτρη** (γένος Ηλία Γρηγόρη από το Θεολόγο).

— Για επαγγελματικούς λόγους ήλθαν από Αγγλία οι διευθυντές της Εταιρίας Σοχώνη Γεωργίος **Λουόπης** από τη Βαμβακού και ο **Αντώνης Κανελλής** από τον Κλαδά.

— Η **Λουάτα σύζ. Βασίλη Κοψιάτη** και η κόρη της **Σοφία** ήρθαν για λίγες ημέρες να ίδουν τους δικούς τους.

— Ο **Πάνος Ιω. Κοψιάτης** παρέα με το φίλο και κουμπάρο του Γιάννη Κονιδισιώτη έκαναν ένα χειμωνιάτικο ταξίδι στην πατρίδα.

ΕΓΚΥΛΙΟΣ

ΘΕΜΑ: «ΧΕΙΜΕΡΙΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΛΩΣΣΑΣ»

Η Γενική Γραμματεία Απόδημου Ελληνισμού αναγγέλλει το χειμερινό πρόγραμμα «Εκμάθηση—Βελτίωση της Ελληνικής Γλώσσας»:

α) για φοιτητές 18—26 ετών και

β) για μαθητές 15—18 ετών.

Το Πρόγραμμα στοχεύει στην εκμάθηση και βελτίωση της ελληνικής γλώσσας μέσα από καθημερινά εντατικά μαθήματα. Το Πρόγραμμα επίσης στοχεύει σε μια γενική και ολοκληρωμένη γνωριμία των συμμετεχόντων φοιτητών/μαθητών με την Ελλάδα και τον ελληνικό πολιτισμό μέσα από σεμιναριακά μαθήματα, διαλέξεις, επισκεψίες σε μουσεία και χώρους ιστορικής σημασίας, μαθήματα ελληνικών παραδοσιακών χορών, πολιτιστικές εκδηλώσεις και μέσα από την επαφή και γνώση της σημερινής ζωής στην Ελλάδα.

Η οργάνωση των μαθημάτων και δραστηριοτήτων είναι διαφορετική για τους φοιτητές και μαθητές και ανάλογη μ

ΒΑΣΣΑΡΕΙΚΑ ΝΕΑ

Από τη Γεωργία Ζαχαρακοπούλου

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΛΑΔΙΟΥ: Πλούσια σοδειά σε λάδι είχε εφέτος ο Βασαράρα. Η Ποταμιά είχε τη μεγαλύτερη παραγωγή των τελευταίων χρόνων, ξεπλήρωσε με το παραπάνω τις προηγούμενες χρονιές που η παραγωγή ήταν ασήμαντη.

Εφέτος δύμας που άλλα το νοικοκυρά γέμισαν τις λαδούσες τους λάδι, η τιμή του είναι αρκετά χαμηλή, έτσι που να μην καλύπτει το κόστος, και η διοχετεύση του στην αγορά συναντά μεγάλες δυσκολίες.

ΕΡΓΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΕΙΦΕΡΩΤΡΙΑ Εξωράζεται η αυλή στην Παναγία Ελευθερώτρια με Τοίχο που κατασκεύασε γύρω-γύρω από όλες τις Εκκλησίες το καμπαναρί και τον ξενώνα, καθώς και με την επιβλητική Είσοδο - Εξώπορτα, έτσι που όλα μαζί να μοιάζουν με μικρό Μοναστήρι.

Όλα τα έργα που έγιναν παλαιότερα καθώς και αυτά που γίνονται τώρα επιβλέπονται με ζήλο - θέληση και εργατικότητα από την άξια γερόντισσα Ουρανία Αλεξάκη.

I. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Αφιερωμένη στα 11 χρόνια από το θάνατο του Βασαράρου Μεγάλου Φιλοσόφου και Ακαδημαϊκού I.N. Θεοδωρακόπουλου ήταν η εκπομπή του ΡΑΔΙΟ ΣΠΑΡΤΗ «Ο Παλμός της Λακωνίας».

Στην εκπομπή έγιναν αναφορές για την προσωπικότητα του Θεοδωρακόπουλου από τους ιστορικούς καθηγητές κ.κ. Π. Φυτέα, Κ. Τσιρόπουλο και Κ. Πλατζή. Επίσης ακούσθηκε ηχογραφημένη ομιλία του Μεγάλου Δάσκαλου.

ΑΞΙΟΛΟΓΗ ΟΜΙΛΙΑ Ομιλία του Φιλόλογου και Συγγραφέα Σαράντου Καργάκου με το επίκαιο θέμα «Οι Σκιώτοι των Σωτηρίων» έγινε στις 15/9/92 στη Στέγη Νεόπτομος στη ΣΠΑΡΤΗ. Ο ομιλητής συγκίνησε το Σπαρτιατικό ακροατήριο καταθέτοντας τις δικές του ιστορικές γνώσεις για την αντιμετώπιση των εθνικών μας θεμάτων.

Ο Σαράντος Καργάκος διατηρεί ιδιόκτητο σπίτι στη Βέρρια τα οποία λατρεύει και επισκέπτεται συχνά, ίδιως το καλοκαίρι.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΟ ΤΡΟΧΑΙΟ Σε θανατηφόρο δυστύχημα που έγινε στις 10 Γενάρη στον θεμέλιο Δρόμο Σπάρτης - Τριπόλεως σκοτώθηκε ο Χρήστος Παν. Πάνος από το Βασαράρα, 69 ετών.

Ο άτυχος Χρηστάκης (σίωνας ήταν γνωστός σε όλους) έκεινης με το τρακτέρ του πρώης Παρασκευής να πάει στον Κλαδά για να πουλήσει τα πορτοκάλια. Λίγο όμως πριν φθάσει στους Βουτιώνες πρωί ώρα 7.00 τον παρέσυρε από πίσω ένα μικρό φορτηγό από την Αράχοβα με οδηγό τον Παν. Δήμα 50 ετών, τον ανέτρεψε από το τρακτέρ, και λίγα αργότερα υπέκυψε στα τραύματα του.

Ο Χρήστος Πάνος ήταν πολύ γνωστός σε όλα τα γύρω χωριά της περιφέρειας και διατρέψουσε από πολλά χρόνια κατάστημα στην πλατεία του χωριού.

Ήταν καλός οικογενειάρχης, εργατικός και αγωνιστής σε όλους τους συγχωριανούς του. Η κηδεία του έγινε την επόμενη ημέρα και πλήθος φίλων και γνωστών από παντού του συνδύθηκε στην τελευταία του κατοικία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε στο αεροπλάνο ενώ ταξίδευε από την Αμερική προς Ελλάδα ο συνταξιούχος Ξελουργός Γεώργιος Μασγανάς. Η κηδεία του έγινε στη Μαγούλα Σπάρτης όπου και διένευσε.

- Πέθανε στην Αθήνα η Αικατερίνη Γ. Μαυρία.

- Πέθανε στη Βοστώνη Η.Π.Α η Χριστόφηλη Καραλή.

ΓΑΜΟΙ

- Η Βασαριστοπούλα Γιαννούλα Παν. Πλαγάκη ετέλεσε το γάμος της με τον Κώνο ο οποίο από τη ΣΠΑΡΤΗ. Το Μιστήριο έγινε στον ενοριακό Ναό του Αγίου Γεωργίου και το γέλειτο που ακολούθησε έγινε στη Σπάρτη.

- Η Μαριόνα Ιωάννη Γαλάνη μετά από επιπτεχεί εξετάσεις πήρε το πτυχίο Αγγλικών Profisieny.

ΒΑΣΣΑΡΑΣ: ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΠΡΟΤΟΜΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΤΙΣ 19.5.1991

Στη φωτογραφία εμπρός από την προτομή του αείμνηστου φιλοσόφου, που το όνομά του τιμά την ιδιαίτερη πατριδα του, το Βασαράρα, διακρίνονται: ο τέως δημάρχος Σπάτης κ. Γεώργιος Σαΐνόπουλος, ο αείμνηστος ακαδημαϊκός ποιητής Νικηφόρος Βρεττάκος, ο ακαδημαϊκός κ.κ. Μιχαήλ Σακελλαράδης και Εμμανουήλ Μιτενάκης και το Δ.Σ. του Επιμορφωτικού Συλλόγου Βασαρά «ο Δημόκριτος».

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

Ανακαίνιζεται, καθώς μαθαίνων, η νότια πτέρυγα του Μοναστηρίου των Αγίων Αναργύρων, σε μια προσπάθεια που έχει ξεκινήσει από τους μοναχούς για τη γενικότερη αναβάθμισή του.

Την 1η Νοεμβρίου ετελέσθη Θεία λειτουργία.

Και μια και μιλάμε για το Μοναστήρι δεν είναι δύσκολο να τοποθετεί μια πινακίδα σήμανσης στη διακλάδωση με τον Εθνικό δρόμο (στο Χάνι) που να περιλαμβάνει τόσο το Μοναστήρι όσο και τα Βέρρια, για τα οποία έχω ξαναργάψει. Επανέρχομαι πάλι γιατί εδώ πρόκειται για παράλειψη που έχει τις ρίζες της πολλά χρόνια πρίν όταν πρωτοποθετήθηκαν οι άλλες πινακίδες που περιλαμβάνουν το Βασαράρα, τα Βρέσθενα και το Πολύδροσο, και κανείς ποτέ δεν έχει ενδιαφέρθει για αυτή τη παράλειψη.

Γνωρίζω ότι αρμόδια υπηρεσία είναι η 2η Δ.Ε.Κ.Ε. Τρίπολης. Ας γίνει λοιπόν μια αίτηση από την Κοινότητα, όχι τίποτα άλλο, αλλά για να πάρουμε σειρά γιατί όσο απλό κι αν φάνεται απαιτείται ένα χρονικό διάστημα από την έγκριση του αιτήματος μέχρι την τοποθέτηση πινακίδας.

Και θα πει ίσως κανείς ότι δολο εμείς γνωρίζουμε πού βρίσκονται και πόσα χιλιόμετρα απέχουν από το «Χάνι» το Μοναστήρι και τα Βέρρια, αλλά λέμε, βρε παιδιά, να περάσει και από το Βασαράρα κανείς ξενός επισκέπτης προσκυνητής, που να θέλει να επισκεφθεί το Μοναστήρι, όχι μόνον εμείς πάντα οι ίδιοι επισκέπτες.

ΕΝΑ ΠΑΛΙΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΝΤΕΡΒΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΝΩΡΑΙΑ

Στο χωριό Μεγάλη Βρύση του Πάρνωνα, κατά τα χρόνια της Τουρκοκρατίας και κατά πάσα πιθανότητα μεταξύ 1790-1802, ειστράτωρας (σπαίας) ήταν ένας νεαρός Τούρκος ονόματι Ντέρβος. Η μούρα το έφερε ο νεαρός αυτός να ερωτευθεί έντονα μια κοπέλα από το ίδιο χωριό που την έλεγαν Πανωραία και ήταν κόρη κάποιας χήρας Μάρκαινας.

Θέλοντας να εξασφαλίσει τον Ντέρβος τη συγκατάθεση της μητέρας του δύσκολες για την παραγωγή σύμφωνα με την άποψη της πατέρας της παραγωγής.

Με διάφορες υποσχέσεις που τους έδωσε, για απαλλγή του χωριού από τους πόνους και ποιός έφερε τί αλλά ανταλλάγματα, κατέφερε να τους πείσει κι εκείνοι στη συνέχεια την Μάρκαινα να συναντήσεις αυτό, παρά το γενονός ότι την κόρη την είχε προκαίρια αρραβωνιάσει με έναν άλλο συγχωριανό τους που λεγόταν Αλεξανδρής και ο οποίος την περίοδο εκείνη εργάζοταν στο Μυστρά. Επειδή δύνατον δεν ήθελε να φανεί ότι αυτό γινόταν με τη θέληση της, σκέφθηκε να σκηνοθετήσει την απαγωγή δημιουργώντας την κόρη της.

Έτσοντας να εξασφαλίσει τον Ντέρβος την κόρη της, σκέφθηκε να φέρουν έμπληκτα με τρεις κοπέλες να την πάρει την «απαγάγει». Έτσοντας μάλιστα ότι οι άλλες κοπέλες που είχαν μιριστεί ότι κάτιοτο θα γινόταν στο δρόμο που πήγαιναν την πειράζαν λέγοντας η μία στην άλλη: «Τέσσερις πάμε τρεις θα γιρίσουμε».

Τα πράγματα εξελίχθηκαν τελικά με το σχέδιο η δε «απαγωγή» της Πανωραίας έντονες στη θέση «Του παπά τ' αλών». Πληροφορήθηκε το γενονός ο Αλεξανδρής στο Μυστρά αφού πήρε από το αφεντικό του όντος μισθούς του όρειλε αναχωρεί για τη Μεγάλη Βρύση.

Φθάνοντας εκεί, αφού έβαλε φωτιά στο κλέρη του Φλώρου και τους Ραμογιανναίους με σκοπό, εκμεταλλεύομενος την βοήθεια τους, να εκδικηθεί με θάνατο το Ντέρβος και την Πανωραία.

Το γεγονός αυτό εξιστορούμενο στο παρακάτω ποίημα, μετά από κάπια λαϊκή μάλλον μελοποίηση, τραγουδόμενο, με όλη την περιοχή στο Δήμου Οινούντος. Ραμογιανναίοις τα σκυλιά κι ο Φλώρος ο μπαμπέσης στα Τσίντζιανα συνάζουνται, στη Μούσιγα κάνουν γύόμα και στην καύμένη Βαμπακού κάνουν το κοσούλοτο, τον Ντέρβο τα σκοτώσουν τον πρώτο τους μπραζέρη. Κι έπειστος ο κλήρος του σκυλιού του Φλώρου του μπαμπέση. Τρία μπουλούκια γίνηκαν τα τρία καπετανάτα.

Μπουλούκια πα το Μαλεβό, μπουλούκια πα τα Κάνι, κι ο γιούς του Φλώρου το σκυλί πα τη Μεγάλη Βρύση. Στη στράτα που επήγιανε στο Θεό περικαλέται. Θε μου, να βρω τον Ντέρβο μου στο στρώμα να κοιμάται Στη στράταν, όπου π

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

Από το βιβλίο του Αραχοβίτη συγγραφέα Κώστα Πίτσου «ΚΑΡΥΕΣ»

ΚΑΛΥΒΙΑ - ΑΜΠΡΙΑ - ΣΠΗΛΙΕΣ

Συνέχεια από τα προηγούμενα

Απ' τις πρώτες μέρες της κατοχής πολλοί Αραχοβίτες είχαν φτιάξει μέσα στα σπίτια τους ή στους κήπους και τα κοντικά χωράφια διάφορους κρυψώνες, για να κρύβουν εκεί ό,τι πολύτιμο είχαν ή τα προϊόντα τους και μάλιστα την πατάτα: Υπόγεια σπιτιών, μυστικές κρύπτες στους τοίχους ή τρούπες στις καμάρες, λάκκοι (γούβες) στη γη σκεπασμένοι με έγκα, λαμαρίνες και χώμα τότεν οι προχειρέτοι τέτοιοι κρυψώνες;

Υστέρα όμως από τη φονική επιδορπιή των Γερμανών της 19 του Σεπτέμβρη 1943 οι Αραχοβίτες κατάλαβαν ότι δεν τους χωρεί πάντα το χωρίο και η περιοχή του. Άρχισαν λοιπόν να φτιάχνουν καταφύγια για τη δική τους πια ασφάλεια, σε θέσεις πολύ μακρινές, που μέσα σ' αυτά θα τρέπεται να μπορούσαν και να διαιωνίζουν λίγο ή πολλού καιρό. Τέσσερεις ήταν οι τύποι αυτών των καταφυγίων - κατοικιών:

1) Το καλύβι, που ήταν φτιαγμένο πάνω στο έδαφος σαν μικρό σπίτι.

2) Το καλύβι, που ήταν το μισό μέσα στη γη χωμάνιο.

3) Το καλύβι - αμπρί, που ήταν όλο κάτω από την επιφάνεια του εδάφους η σκεπή του από λαμαρίνες σκεπαζόταν με χώμα.

και 4) Οι φυσικές σπηλιές που διασκευάζονταν σε πρόχειρες κατοικίες.

Τα καλύβια και τα αμπριά τα καμουφλάριζαν με κλαριά ή άλλα μέσα και ήταν έτοις και από κοντινή απόσταση αθέατα.

Κανένα δεν παίρνει ο Χάρος αρματωμένον

Γεωργίου Δ. Γκλέκα

Όσοι ανεβήκαμε την ανηφοριά του λόφου της ζωής και κατηφορίσαμε, με γλυκά και νοσταλγιά θυμούμαστε την ανηφοριά, που για πάντα αφήσαμε, και συνχρ. μ' ένα πήδημα της μνήμης, βρισκόμαστε χρόνια και καιρούς πίσω και ζουμέ αναμνήσεις. Πίσσοι δεν θα 'θέλαν και στ' αληθινά να κάνουν το πήδημα αυτό.

Μ' ένα πήδημα, γυρίζω κι εγώ στη ρούγα, στα Γκλεκίκα στο Γεωργίτσι. «Ρούγα» έλεγαν τη συγκέντρωση των ανθρώπων της γειτονιάς σ' ένα δρόμο της, και το δρόμο μέσα στο χωρίο. Παράγεται από το ρέω (συρ-ρογι-ρούγι-ρούγα). Οι κάτοικοι της γειτονιάς, τα βράδια του καλοκαιριού, ή τις ηλιόλουστες γιορτές του χειμώνα, μαζεύονται κι έκαναν ρούγα. Από τη μια μεριά του δρόμου οι άντρες, απ' την άλλη οι γυναίκες, που έγενθαν ή έζεναν μαλλιά τις καθημερινές και μεις τις παιδιά ανάλογα με το φύλο μας. Ανάμεσα στους άνδρες ήταν γιώς αγωνιστής του εικοσιενά, οι άλλοι ανήματα και εγγόνια.

Ένα βράδυ έιχαν συζήτηση για κάποιον χωριανό μας, που' χε ασταμάτη τη κάψα, όλο αδυνάτιζε, και δεθαγότωνταν, θα πέθαινε. Τότε για να κλειστεί η συζήτηση στο Γέρο Λιάς κουνώντας τ' αδύνατο χέρι του λέει: «βρε, αρματωμένον κανέναν δεν πιάνειν ο χάρος» εννούντας πώς για να πεθάνει κανένας θα βρεθεί μια αφορμή, - μεταφορά που κατάλαβε με τον καιρό. — Πόση παρηγοριά, μου' ωσες η επιγραμματική αυτή φράση, δεν περιγράφεται, γιατί την εξέφρασα στην κυριολεξία της, και την θυμάμαι, γιατί πολύ μ' απασχολούσε τότε η ιδέα του θανάτου. «Ημίουν ορφανός από πατέρα κι απ' το θάνατό του ελάχιστα θυμάμαι, γιατί ήμουν πολύ μικρός στα πέθανε. Τρόμαξα όμως αφάνταστά όταν τον έχωσαν, είδα τα λείψανά του, κι άκουσα τα ξεφωντά της μάνας μου και των αδερφάδων του, εικόνα που και τώρα διατηρώ τόσο ζωηρή, και δεν έφευγε από το μυαλούδικό μου, το πώς θα αποφύγω το θάνατο.

Το βράδυ π' έπεισα να κοιμηθώ με την μανούλα μου, την αγκάλιασα και της λέω:

— Μάνα θέλω να μου πάρεις ένα πιστόλι — πούλαγαν τότε στα μαγαζά του Γεωργίτσιο — Ο τρόπος που το ζήτησα ήταν τέτοιος, που για να μη με κακοκαρδίσει, μ' είχε και μοναχοπάιδι,

— Ναί Γιώργη μου, θα σου το πάρω, θα σου πάρω και μιά λουρίδα, και το κρεμάς εδώ, και χάδεψε τη μέση μου, αλλά μεθαύριο που θα πουλήσουμε το μούστο. Τη φίλησα από τη χαρά μου, και κοιμήθηκα τον ύπνον τ' ανθρώπου που έλυε ένα τόσο βασανιστικό πρόβλημά του. Ήρθε

ο μούστος. Του χρόνου και του χρόνου και τ'όπλο δεν αγοράστηκε πιοτέ.

Την παιδική μου αυτή ανησυχία και λύπη που πάντα θυμάμαι, μου τη ζωήρεψε τη εικόνα του πολεμιστή με το φίδι, που μου έστειλε ο φίλος κ. Π. Γιαννακόπουλος καθηγητής στο Γύθειο, από ανάγλυφο που βρίσκεται στο Μουσείο Γύθειου.

Ο πολεμιστής απέθεσε την περικεφαλαία του, ετοιμάζεται ν' αποθέσει και την αισιδία του, την υγεία του και το φίδι, ο χάρος, ετοιμάζεται να πάρει την ψυχή, γιατί το φίδι στη λακωνικά ανάλυμα, πιστεύω ότι παριστάνεται το χόνιο θεό, το χάρο. («Το φίδι στη λαογραφία της Λακεδαιμονίου Λακωνικά τευχ. Π. Εδώ φαίνεται ότι η βαθύτερη έννοια τ' ανάγλυφου είναι «κανέναν ο χάρος δεν πιάνει αρματωμένον».

Έτσι επιβεβαιώνεται ότι όλες οι πανάρχαιες δοξασίες επιβιώνουν στα νεότερα χρόνια και η επιβίωση αυτή δηλώνει τη συνέχεια του Ελληνικού πνεύματος: Ο πολεμιστής του αρχαιοελληνικού υλικού ξαμπάνωτα για να πεθάνει και ο μπαριμπα — Λιάς στο Γεωργίτσι Λακωνίας, στα 1915, στη Γκλεκίκη ρούγα, έλεγε με βεβαιότητα ότι ο Χάρος δεν σπάρνει αρματωμένον.

Το σπάρτης 1955

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΑΜΒΑΚΙΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Την Κυριακή 15/3/92 έγινε το κόψιμο της πρωτοχρονιάτικης πίτας και η Γενική Συνέλευση των μελών του Συνδέσμου Βαμβακιτών Αθήνας, στο ξενοδοχείο President, στις 10.30 π.μ.

Προσκαλεσμένη του Συνδέσμου, παραβρέθηκε για πρώτη φορά στη συνέλευση, και ομολογώ ότι εντυπωσιάστηκε από την παρουσία τόσων μελών (υπολόγιστα 80 - 100 άτομα) τα οποία διοικούνται ότι ήταν πολύ περισσότερα από ότι έγινε αναβληθεί τρεις φορές η συνάντηση λόγω κακοκαιρίας.

Βέβαια στην πραγματοποίησε την ηροκοπία την ημέρα της εορτής του Αγίου Χαραλάμπους.

Εκτός από τη μεγάλη προσέλευση μελών χαρακτηριστική ήταν η παρουσία νέων απόντων και νεαρών παιδιών, πράγμα που δείχνει ότι ο Συνδέσμος έχει ζωντάνει και μέλλον.

Μοιράστηκε φωτοτυπημένος απολογισμός και οικονομική ανάλυση ταριχείου 1991 και ακολούθησε η καθημερινή σύντηση προβλημάτων του Συνδέσμου πάντα με στόχο την προσφορά υπηρεσιών προς το χωρίο Βαμβακού.

Σε εγκρίσια και πολιτισμένη στρατηγική έγιναν προτάσεις για να υποστηριχθούν από το νέο Δ.Σ. που θα προκύψει από τις αρχαιρεσίες, όπως:

— Διορισμός ντόπιου Κοινοτικού Γραμματέα, μετά τη συνταξιοδότηση του κ. Γαλάτα.

— Συνέχιση και υποστήριξη των έργων: Ξενοδοχείο, λαογραφικό μουσείου, καφενείου.

— Έγιναν προσφορές διαφόρων μελών εις μνήμην αγαπημένων θανόντων για την εξικονίση του ποσού που απαιτείται για την πληρωμή ιερούσαλητού, που πηγαίνει κάθε Κυριακή από τη Σπάρτη — ελεύθεψη ντόπιου — ώστε να γίνεται κανονικό ο εκκλησιασμός στον ιερό ναό Αγίου Χαραλάμπους του χωριού.

Συγκινητική ήταν η προσφορά του δικηγόρου Κ. Αναγνωστόπουλου, ο οποίος πρόσφερε 30.000 δρχ. και ανέφερε ότι της προσφέρει εις μνήμην του πατέρα του, του αειμνήστου ιερέα Κοκκίνη και του μεγάλου Ευεργέτου της Λακωνίας ΑΘΑΝΑ-

ΣΙΟΥ ΜΑΤΑΛΑ, που η υποτροφία του Καθηδρύματος του τον Βοήθησε να σπουδάσει.

Συγχαρητήρια απόντων στο απερχόμενο Δ.Σ. αλλά και σε όλα τα προηγούμενα, που κατέφεραν να διατηρήσουν το Σύλλογο τους με ένα πνεύμα αγάπης, δημιουργικότητας, ζωτανίας έτσι ώστε φαινοταί οι είναι ένας πραγματικός «Σύνδεσμος».

Στην αρχή ο πρόεδρος κ. Ιάσονας Βούρβουλης ζήτησε και πρηθήκε ενώς λεπτού σιγή εις μνήμη των θανόντων, ακολούθησε ο απολογισμός και οι ευχαριστίες για τη βοήθεια και συνεργασία όλων των μελών καθώς και του Πολιτιστικού Συλλόγου «Νέα Ζώνη Βαμβακού».

Ιδιαίτερη ευχαριστίση για τις άκοντες και πολύτιμες υπηρεσίες του, το Γιάννη Βελέδη, που είναι και πρόεδρος του Συλλόγου «Νέα Ζώνη».

Προσφέρθηκαν καφές, τσάι, κόπτης η βασιλόπιτα και έγιναν οι αρχαιρεσίες, από τις οποίες εκέληκαν με τη σειρά επιτυχίας οι εξής:

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
1. Βελδέκης Δημ. Αλ. 50
2. Βελδέκης Nik. Χαρ.45
3. Κυριάζικος Μαρία43
4. Λυ